ÚDOLÍM - Žraloci Chocerady

Údolím

```
   F           Gmi   C7                F
R) Údolím koleje duní, tmavá noc ubíhá v dál,
                   Gmi    C7                      F
   kola zpívají tu píseň, kterou každej tulák zná.
                        Gmi   C7                   F
   Že je krásný jet zas domů, tam kde je nebe jako chrám,
                        Gmi   C7                   F
   že je krásný jet zas domů, vodkud pár vzpomínek mám.

   F                            Gmi
1) I já vám vodjel jednou takhle z rána,
          Dmi                           C7
   hledat štěstí co se toulá po horách.
         Dmi                         C7
   Ještě slyším jak mi říká moje máma,
           G                            C7
   snad se jednou vrátíš dospělej a rád.
           F                            Gmi
   Tenkrát viděl jsem jenom tajemný dálky,
      Dmi                 C
   údolí a kopce zlatem dlážděný.
           Dmi                                C
   Dnes už vím, že všechno na světě je krátký,
       G        C7             F
   ale cesta domů ta se nezmění.


2) Když žhavej oblak jisker nocí svítí, pražce duní jako řeka nad skalou.
   Tak si často říkám jak by bylo krásný, jet zas vlakem co zná cestu prastarou.
   Možná uviděl bych zase svoji milou, i když vím, že na mě dávno nečeká.
   Třeba potkám někde u nás dívku jinou, co se umí jako ona krásně smát.

3) To vám říkám že mám jenom tohle přání, nechat míle co je vláčím za sebou.
   Jenže divnej osud lidský věci mění, vlaky domů prej už dávno nejedou.
   Tak mě nezbejvá, než zase ranec sebrat, boty toulavý utáhnout a jít dál.
   Občas ohlídnout se přes rameno zpátky, jestli za mnou ještě slunce zapadá.
```